

Turnus mija, a ja niczyja. Operetka sanatoryjna

Do Sanatorium Uzdrowskiego i Pijalni Wód im. prof. dra Józefa Dietla przybywa grupa specjalnych gości. Siostra Wanda oprowadza ich po ośrodku i prezentuje najbardziej popularne zabiegi. Zwiedzający zastanawiają się, w co warto zainwestować: w turystykę zdrowotną, doznania sensoryczne czy może w wody lecznicze? Najnowsze badania dowodzą, że w 2035 roku woda będzie droższa od ropy. Czy znajdzie się dostawca, który będzie posiadał na wyłączność dostęp do źródeł? A może inwestowanie w starość to niebezpieczna oferta? Ordynatorem ośrodka jest prof. dr Józef Dietl, który jakiś czas temu stworzył tajemniczy napój o niezwykłych właściwościach. Dziś wieczorem goście będą mieli możliwość skosztowania go. Co kryje się za jego tajemniczymi właściwościami? I jak wpłynie na decyzje inwestorów? W sanatorium kultywowane są tradycje muzyczne uzdrowiska, szczególnie wszelkiego rodzaju sanatoryjne operetki. Rekonwalescencja odbywa się więc przy dźwiękach muzyki.

„Czy współcześnie można lubić operetkę za jej blichtr i powierzchowność? Pewnie nie. Jeszcze mniej za wszelkie wypaczenia, jakich doznają muzyczne przeboje podczas wszelkich wykonań, najczęściej, niestety, powiatowych. Ale, poza łatwo wpadającymi w ucho melodiami, jest w operetce coś jeszcze. Coś, co nazywamy czarem... A już zupełnie osobną kwestią jest, co kogo czaruje.” (Michał Lenarciński)

reżyseria: Cezary Tomaszewski

tekst i dramaturgia: Iga Gańczarczyk, Daria Kubisiak

opracowanie muzyczne: Weronika Krówka

scenografia i kostiumy: Bracia - Agnieszka Klepacka, Maciej Chorąży

światła: Jędrzej Jęćkowski

wizaż: Kacper Rączkowski

inspicjent: Anna Wójcicka

producent: Izabella Oleś

obsada:

Pola Błasik

Lidia Bogaczówna

Agnieszka Kościelniak

Katarzyna Zawiślak Dolny

Karol Kubasiewicz

Daniel Malchar

Antoni Milancej

Rafał Szumera